

Eindverslagen over de wetsontwerpen nos. 341, 342 en 630.

De Babat-Djombang Stoomtram verkeerde steeds financieel in kommervolle omstandigheden, wat geen hoogen dunk geeft van haar te verwachten rentabiliteit. De netto-ontvangsten bedroegen in het gunstige jaar 1914 niet meer dan f 5,07 per dagkilometer; de winst was in al de jaren van zijn bestaan, sedert 1899, onbeduidend en dividend kon nog nooit worden uitgekeerd.

Gedurende verscheidene jaren (1907 t/m 1909) waren de aandeelen voor 13 tot 18 pct. verkrijgbaar, om eerst toen de onderhandelingen van overneming door den Staat bekend werden, sterk te stijgen tot 81½ in 1914.

De lijn loopt grootendeels door een dun bevolkte, weinig vruchtbare streek en had feitelijk nooit reden van bestaan.

Deze leden meenden, dat, wanneer men een paar miljoen voor tram- of spoorwegen besteden wil, dan in Midden-Java meer andere lijnen waren aan te wijzen, die heel wat meer voordeel aan het land en aan de schatkist zouden schenken. Een berekening der rentabiliteit in de 3 laatste jaren werd daarom gaarne te gemoet gezien, evenals een nadere toelichting der berekening van den naastingsprijs volgens *Bijblad op het Staatsblad van Nederlandsch-Indië* n°. 5, 289.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 21sten Juni 1916.

FRANSSSEN.
DE VOS VAN STEENWIJK.
STAAL.
WOLTJER.
VAN SWAAY.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot tijdelijke verhooging
van het maximum der vergoeding wegens kost-
winnenschap van dienstplichtigen. (341)

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen:

In verband met de duurte van de verschillende levensmiddelen en levensbehoeften waren eenige leden van oordeel, dat de vergoeding voor inkwartiering te eenenmale onvoldoende is. Dit drukt te meer omdat sommige gemeenten of gedeelten van gemeenten nu reeds sedert een paar jaar met inkwartiering zijn belast terwijl andere gemeenten daarvan geheel vrij zijn en blijven.

Men drong dan ook op eene andere regeling aan en was van oordeel, dat het geen aanbeveling verdiende zich te bepalen tot het geven van verhooging daar, waar — zooals de Minister van Oorlog in de andere Kamer heeft verklaard — door burgemeesters werd geklaagd.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 21sten Juni 1916.

FRANSSSEN.
DE VOS VAN STEENWIJK.
STAAL.
WOLTJER.
VAN SWAAY.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot wettelijke voorziening
naar aanleiding van het Koninklijk besluit van
12 Februari 1916 (*Staatsblad* n°. 67). (342)

Het afdelingsonderzoek over dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen:

Hoewel eenige leden niet overtuigd waren van de wenschelijkheid der voorgestelde regeling, wenschten zij na de beraadslagingen welke vroeger over dit onderwerp in de Eerste Kamer gevoerd waren, niet opnieuw daarover een debat te houden. Echter wenschten zij als hun oordeel uit te spreken, dat zij het minder gewenscht achtten, dat, regelingen als de thans voorgesteide, worden gemaakt met het oog op bepaalde personen. Zij meenden dat daaraan zakelijke redenen, steunende op den aard van de werkzaamheden der Departementen van Algemeen Bestuur ten grondslag moesten liggen. Zij vreesden, dat van de overbrenging van de uitvoering der wetten betreffende de arbeidersverzekering naar een ander Departement ook groote verwarring ten aanzien van de naleving van gemaakte overeenkomsten het gevolg zal zijn.

Andere leden achtten dit bezwaar meer van theoretischen dan van practischen aard.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 21sten Januari 1916.

FRANSSSEN.
DE VOS VAN STEENWIJK.
STAAL.
WOLTJER.
VAN SWAAY.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot wijziging van de
begroting van inkomsten en uitgaven van het
Staatsbedrijf der Algemeene Landsdrukkerij voor
het dienstjaar 1915. (360)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd toegejuicht, dat maatregelen werden getroffen om de grootst mogelijke zuinigheid te betrachten. Echter werd opgemerkt, dat ten aanzien van papierverbruik, van bedoelde maatregelen, in het bijzonder voor wat betreft de stukken uitgaande van het Departement van Justitie, weinig viel te bespeuren.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 21sten Juni 1916.

FRANSSSEN.
DE VOS VAN STEENWIJK.
STAAL.
WOLTJER.
VAN SWAAY.